

Παλιά επαγγέλματα που χαθηκαν.

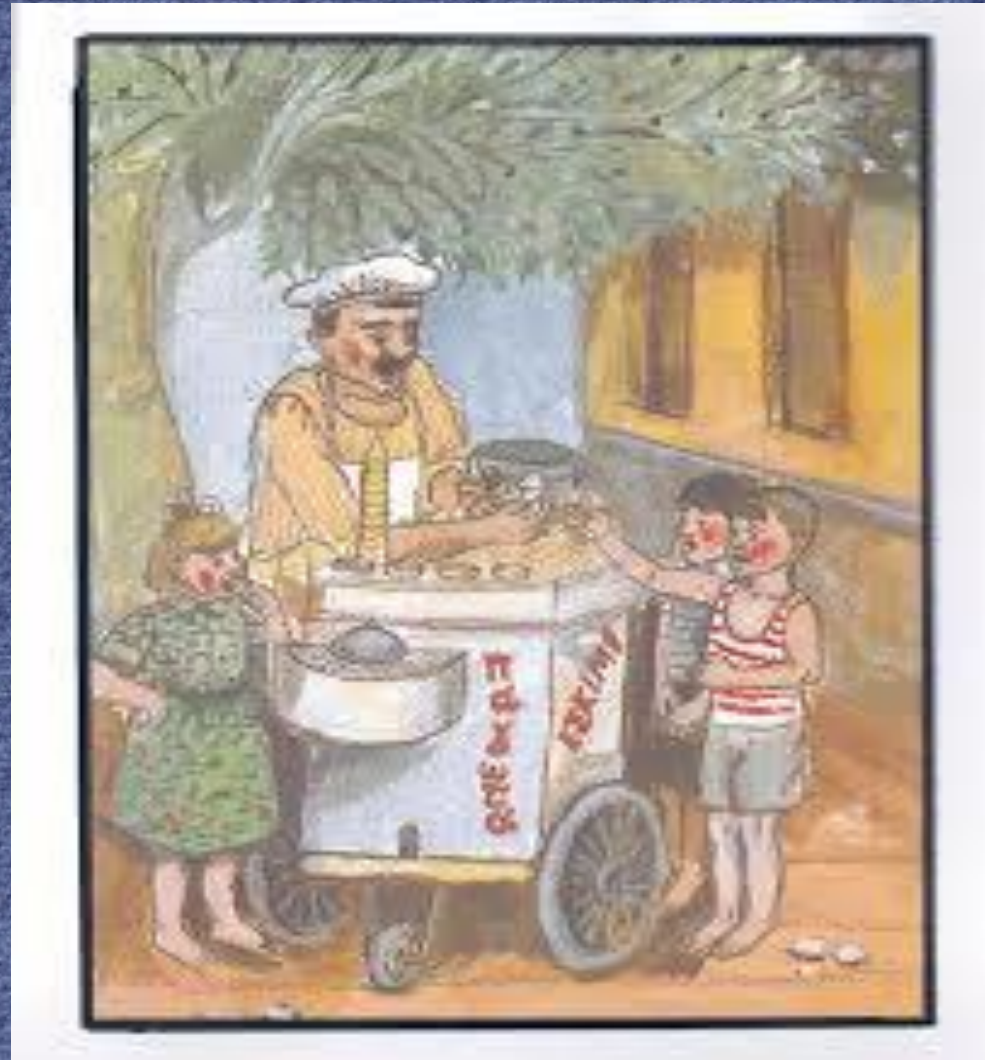
Μαθήτριες: Μαριάννα Καλαϊτζή

&

Μαρία Κλειτσιώτη

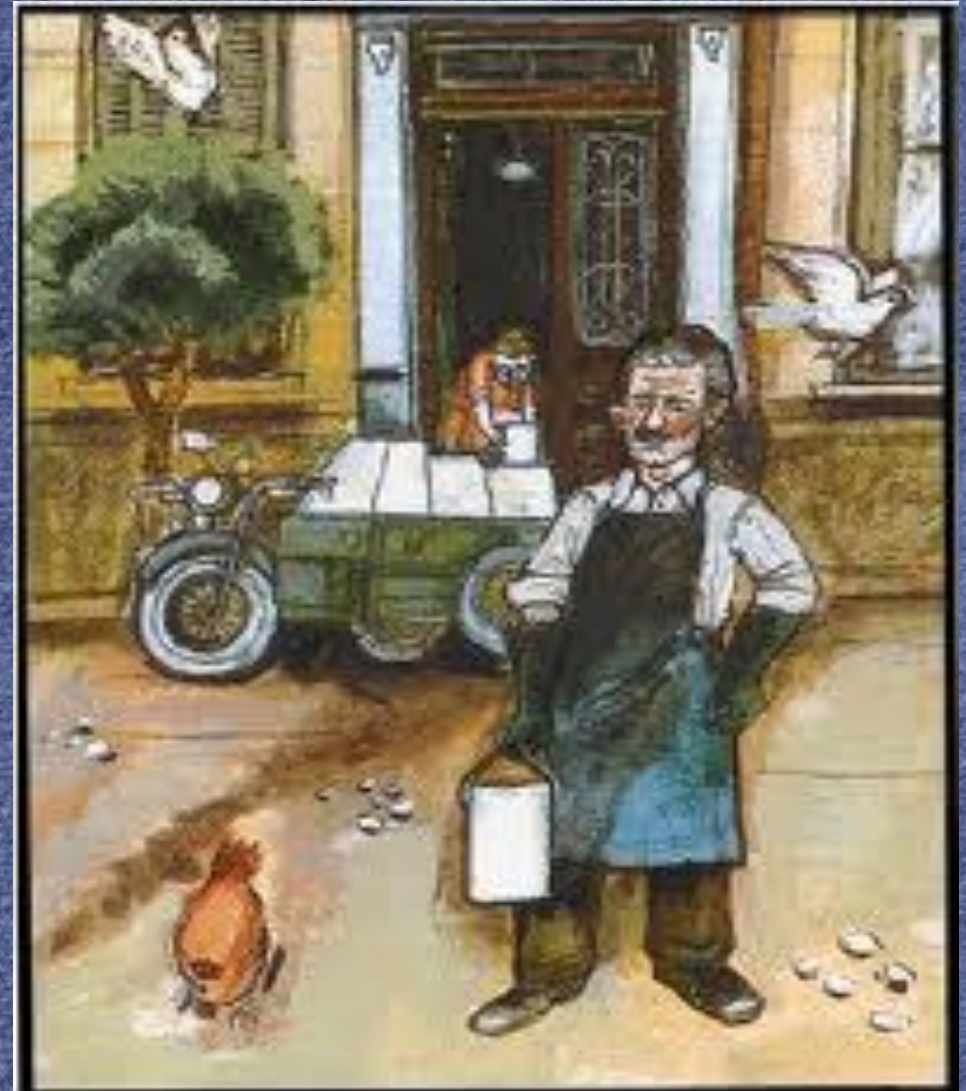
Ο παγωταζής

Εργάζεται σε εργαστήρια παγωτού, όπου είναι απαραίτητο να κρατήσει κανείς αυστηρά υγιεινές συνθήκες και ένα συνεχές καθαρίσμα ωφέλιμων ειδών για να αποφύγει πιθανή μόλυνση φαγητού. Ο χώρος εργασίας συνήθως πρέπει να κρατηθεί πολύ κρύος ή υγρός.

Ο παγοπώλης

Το επάγγελμα του παγοπώλη στα παλαιότερα χρόνια είχε ξεχωριστή θέση . Το επάγγελμα αυτό ήταν εποχιακό και άρχιζε από τον Απρίλιο έως τον Οκτώβρη. Ο παγοπώλης συνήθως ήταν πλανόδιος με μεταφορικό μέσο ένα καρότσι-πλατφόρμα ή με μία μοτοσυκλέτα τρίτροχη μεταφέροντας από τα παγοποιεία τον πάγο που μοίραζε στα σπίτια και καταστήματα αυτή την εποχή.

Ο λούστρος

Λούστρος ονομάζεται επάγγελμα πλανόδιου που γυαλίζει παπούτσια περαστικών. Στη δουλειά του λούστρου χρησιμοποιείται κασελάκι που μέσα έχει τα βερνίκια και δύο βούρτσες για το γυάλισμα των παπουτσιών. Σε αρκετές περιπτώσεις, ιδιαίτερα παλαιότερα (όπως φαίνεται από παλιές ταινίες του ελληνικού κινηματογράφου) οι λούστροι ήταν παιδιά. Στην Ελλάδα το επάγγελμα αυτό δεν ασκείται από πολλούς σήμερα.

Ο καστανάς

Ο Καστανάς ήταν εποχιακό επάγγελμα. Ξεκινούσε τη δουλειά του στις αρχές του Φθινοπώρου και δούλευε μέχρι το τέλος του Χειμώνα. Είναι από τα λίγα παραδοσιακά επαγγέλματα που δεν τα εξαφάνισε ο χρόνος.

Μόλις έπιαναν τα πρωτοβρόχια ο Καστανάς ετοίμαζε τη Φουφού, προμηθεύονταν τα κάστανα κι έπιανε τη γωνιά κάποιου πολυσύχναστου δρόμου.

Ο τσαγκάρης

Οι τσαγκάρηδες κατασκεύαζαν και επιδιόρθωναν υποδήματα. Μέχρι τη δεκαετία του 1950 και 1960, το επάγγελμα του τσαγκάρη θεωρούνταν από τα πιο προσοδοφόρα, δεδομένου ότι δεν υπήρχαν ακόμα πολλά εργοστάσια μαζικής παραγωγής, οπότε σχεδόν όλες οι οικογένειες αγόραζαν τα παπούτσια τους από κάποιον τσαγκάρη. Ένα ζευγάρι σόλες κόστιζε 80 δραχμές, όταν το μεροκάματο ενός εργάτη δεν ξεπερνούσε τις 70 δραχμές.

Ο γανωτής

Το επάγγελμα του γανωτή ή γανωτζή ή γανωματή ή κασσιτερωτή ή καλαϊτζή είναι από τα πιο παλιά επαγγέλματα. Πολλοί τοποθετούν την ύπαρξη του ακόμη και στα βυζαντινά χρόνια. Ήταν μια δουλειά δύσκολη και υπεύθυνη, αφού πολλές φορές έσωζε τους ανθρώπους από βέβαιο θάνατο, που προκαλούσαν τα αγάνωτα σκεύη.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ!

ΤΕΛΟΣ